

РЕШЕНИЕ

№ 1911

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10925** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба вх.№ СОА23-ГР94-5930/06.11.23г на Л. С. С. от [населено място] против Решение № СОА23-РИ09-410/02.11.23г на Зам.Кмета на СО, постановено по негово Заявление по ЗДОИ с вх.№ СОА23-ЕВ01-532/23.10.23г.

В жалбата се сочи, че Решението е изричен отказ, който е незаконосъобразен, моли се за отмяната му и задължаване на органа да предостави заявената общ.информация, претендират се разноски. Сочи се, че заявената информация е служебна такава по см. на ЗДОИ, налице е надделяващ общ.интерес/отнася се за живота, здравето и сигурността на гражданите/, като трябва да бъде публикувана на осн. чл. 14 ал.2 т.1 от ЗДОИ, но органът не го прави. Посочена е форма за предоставяне- копие от видеозапис, като при необходимост да се заличат лицата на гражданите. Органът се мотивира с липсата на техническа възможност да заличава лицата от видеозаписите, но не съобразява, че вероятно единственият заснет е именно заявителя. Освен това органът се позовава на нуждата от доп.разходи за такова заличаване на лицата и че така нерегламентирано ще се променят кадрите и това ще компрометира достоверността на видеозаписите. Но разходите не са с по-висока стойност от живота на заявителя, а поискания видеозапис би довел до промяна от страна на СО на съществуващата организация на движение съгл. чл. 167в от ЗДвП, като така ще се премахне заплахата за живота и здравето на заявителя. До момента никой не е уведомил заявителя, че съществуващата организация на движението е опасна за

живота и здравето му и че съществува лицево разпознаване. В съд. заседание жалбоподателят не се явява или представлява.

Ответникът Зам. Кмет на СО се представлява от юрк.К., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски. Сочи, че лицето вече е подавало няколко такива заявления по ЗДОИ/да му се предоставят записи от видеокамери/, като преследваната от него цел не съвпада с целта на ЗДОИ. В писмено становище се допълва, че СО е зад. субект, но заявената информация не е обществена - няма да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на зад. субект СО. Следва да се съобрази Регламент /ЕС/2016/679 относно личните данни.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц. легитимация, срещу инд. адм. акт по см. на АПК и ЗДОИ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено със Заявление по ЗДОИ с вх. № СОА23-ЕВ01-532/23.10.23г, депозирано от С. до СО, като желае на ел. му адрес да му се изпрати копие от видео-файл от камера, монтирана на светофара на [улица]и [улица] в кв.К.-СО, между спирки на общ. транспорт № 0522 и № 0521, за периода от 17.18ч -17.22ч на 23.10.23г, като при наличие на лични данни на заснетите хора, да му се посочи какви са тези лични данни и те да бъдат заличени при предоставянето на записа. Записът се иска, за да се види трафика през този светофар и заявителят да си състави собствено мнение за работата на СО по нейно задължение по чл.167в от ЗДвП, като информацията се отнася до живота и здравето на заявителя. Ответникът се е произнесъл в срок с обж. Решение, като е приел Заявлението за редовно по см. на ЗДОИ. Заявената информация е отказана на осн. чл. 2 ал.5 от ЗДОИ - ЗДОИ не се прилага за достъп до лични данни, доколкото записът съдържа заснети граждани, които могат да бъдат идентифицирани. Зачиаването им от записа изисква допълнителни разходи, би променило нерегламентирано кадрите, а и СО няма техн. възможност за зачиаване на заснетите граждани. Информацията се съхранява от СО, но се предоставя по специален ред - на МВР/за дейностите по чл.6 и чл.7 от ЗМВР/ и на съд. органи по ЗСВ/по реда в съответните закони/.

Ответникът Зам.Кмет на СО е с делегирани от Кмета на СО правомощия съгл. Заповед № СОА17-РД09-1027/20.11.17г, изм. Със заповед № СОА19-РД09-1412/11.10.19г.

По предходни аналогични Заявления по ЗДОИ на С./но касаещи различни времеви отрязъци от записи на същата камера/, АССГ вече се е произнесъл по същество с окончателни решения по д.№ 10616/23г, д.№ 5937/23г и д.№ 10618/23г- жалбите на С. са отхвърлени. Освен изброените, в АССГ има още 2 дела /освен настоящото/ -по аналогична негови Заявления, като едното е прекратено/поради нередовна жалба/, а другото е обявено за решаване. Настоящият докладчик напълно споделя вече формираната практика на АССГ по тези казуси, която е в следния смисъл:

Столична община е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен

интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала. Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Ограничаване на това право е свързано със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията не може да бъде предоставена.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

По дефиницията на чл.9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Тя бива два вида- официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия и служебна- която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Съдът намира, че поисканата информация следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на Столична община, съобразно задълженията на кмета, регламентирани в чл.167в от ЗДвП. Жалбоподателят е пожелал да се запознае с конкретно проявление на тази дейност, а именно със създаден за целите на чл.167в от ЗДвП запис от камера на светофарна уредба на ул.“10-ти километър“ и [улица], за да си състави мнение относно организацията и контрола по изпълнението на политиката по безопасност на движението по пътищата на територията на Столична община.

Ответникът е приел, че заявената информация касае достъп до лични данни и се е позовал на разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ, съгласно която редът по ЗДОИ е неприложим за достъп до лични данни. По силата на чл.4, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"), пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според Общия регламент за защита на данните, „лични данни“ е всяка информация, която се отнася до идентифицирано или идентифицируемо физическо лице. Несъмнено, видеозаписът от камерата, разположена на светофарната уредба на ул.“ 10-ти километър“ и [улица], съдържа кадри, на които е/са заснето/ти физическо лице/а, което/които може/могат да бъдат идентифицирани по един или повече признаци, специфични за

тяхната физическа същност. Правилни са изводите на органа, че наличието на лични данни в исканата информация представлява пречка за предоставянето ѝ. Това е така, тъй като съгласно чл.6, ал.1, т.5 ЗДОИ основен принцип при предоставяне на информация е защита на личните данни. Целта на закона е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот и да се защитят физическите лица от неправомерно ползване на личните им данни.

Предоставянето на достъп до обществена информация не може да се основава единствено на правото на защита на личните данни, тъй като съществува техническа възможност за заличаването им при предоставяне на информация. В конкретния случай, ответникът е посочил, че за него не съществува техническа възможност за заличаване на лицата на гражданите, които са заснети от камерите. В хода на процеса жалбоподателят не обори с допустими доказателствени средства това съждение на ответника. От друга страна, при извършване на технически действия по „закриване“ на образите на лицата, действително е възможно компрометиране на материала, което да доведе до неправомерна обработка на информацията.

На следващо място, жалбоподателят не доказва по никакъв начин твърденията си в жалбата, че информацията, съдържаща се в записа от камерата има за цел да се предотврати заплахата за живота, здравето и безопасността му. Правото по чл. 41, ал. 1 от Конституцията на РБ е лично и се свързва със законен интерес на гражданите, който в конкретния случай не е обоснован и не е доказан.

Предвид гореизложеното, Съдът приема, че кумулативно не са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав, с които правната норма свързва издаването на позитивен за заявителя акт, с който да му бъде даден пълен достъп до търсената от него информация. Съжденията на административния орган в тази насока съответстват на нормативното разрешение, дадено в чл.2, ал.5 във вр. чл.27, ал.1, т.3 от ЗДОИ. Обж. Решение е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, в полза на ответника се присъжда юрисконсултско възнаграждение в мин.размер от 100лв, съгл. чл. 143 от АПК, чл. 37 от ЗПП и чл.24 от НЗПП.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ СОА23-ГР94-5930/06.11.23г на Л. С. С. от [населено място] против Решение № СОА23-РИ09-410/02.11.23г на Зам.Кмета на СО.

ОСЪЖДА Л. С. С. от [населено място] да заплати на Столична община 100лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: